

کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران

گزارش ماهانه

مقدمه

مصاف رژیم زن ستیز آخوندی با زن ایرانی طی ماه نوامبر در همه زمینه ها با شدت تمام در جریان بود. طی اجلاس فروم زنان سازمان ملل در مقر اروپایی سازمان ملل در ژنو که نمایندگان سازمانهای غیر دولتی از ۵۶ کشور در آن شرکت داشتند، یک هیئت از کمیسیون زنان شورای ملی مقاومت ایران ضمن شرکت در جلسات مختلف آن گزارش جامعی نقض حقوق بنیادین زنان تحت حکومت ملاهای زن ستیز و موج

اسیدپاشی های سازمانیافته علیه زنان ارائه داد. همچنین به اعدام ۱۰۰۰ نفر در دوران روحانی را فاش نمود که ۳۴ نفر از آنان زن بودند. آخرین زن اعدام شده ریحانه جباری ۲۶ ساله بود.

جانین اسید پاش آخوندی طی این ماه زنان بیگناه جدیدی را سوژه جنایت خود قرار دادند. روز ۱۰ آبان در تهران، یک دختر ۲۰ ساله به شدت با اسید سوزانده شد. جنایت بعدی در روز ۱۳ آبان در شهرستان لردگان در استان چهارمحال بختیاری صورت گرفت که دو زن دیگر قربانی آن بودند.

طی همین ایام ۲ نفر نیز در شهر کرد مورد حمله اسید قرار گرفتند. به گفته عضو هیئت مدیره ی "انجمن جراحان پلاستیک ایران" صورت این قربانیان هرگز ترمیم نمی شود و دست کم ۶۰ جراحی را باید پشت سر بگذارند تا سلامتی نسبی خود را بازیابند. ناصر جورکش پدر سهیلا، یکی از قربانیان اسیدپاشی در اصفهان فاش ساخت که مأموران انتظامی وی را تهدید کرده بودند که موضوع اسید پاشی به دخترش را نباید اطلاع رسانی کند. وی گفت که در صحبت خانواده قربانیان متوجه تشابه این حملات و آرایش مهاجمان شده است.

عوامل اسیدپاشی دو نفر موتورسوار بودند که توسط یک خودروی "پیکان سفیدرنگ" به نوعی حفاظت می شده اند. وی با اطمینان از اینکه فیلم های این حادثه در نزد مسئولان وجود دارد گفت: «غیر از دوربین های ترافیکی، یک ایستگاه آتش نشانی هم در آن خیابان هست که دوربین مداربسته دارد و می توانند از فیلم آن استفاده کنند».

با این وجود، تا آخر ماه نوامبر هنوز حتی یک نفر عامل اسیدپاشی توسط رژیم دستگیر نشده است و این خود بالاترین گواه دست داشتن حکومت در جنایت است.

نیروهای امنیتی رژیم ما به ازاء اینکار در برای بازداشت و سرکوبی معترضین به اسید پاشی با تمام قوا عمل می کنند. در گزارشات تکمیلی از اولین تظاهرات تهران مشخص شد که

نیروهای سرکوبگر رژیم حدود ۱۶۰ زن و ۷ مرد را دستگیر کرده و ضمن ضرب و شتم و توهین با خود بردند که ۵ نفر از آنها کماکان در اسارتند.

چند نفر که در شامگاه ۲۳ آبان، قصد تجمع اعتراضی در پارک ملت مشهد را داشته اند پیش از شکل گیری تجمع دستگیر شدند. در حالی که وارد یک هفته فعالیت برای پایان دادن به خشونت علیه زنان می شویم، عناصر رژیم ایران سرکوب علیه زنان را افزایش می دهند و راههای جدیدی را برای گسترش سرکوب زن ستیزانه خود ابداء می کنند. در شب ۱۵ آبان ۴ زن در اصفهان توسط باندهای مرتبط با رژیم چاقو خوردند. روز ۸ آذر گزارشات بیشتری رسید که از حد اقل ۱۲ مورد چاقو کشی موتورسوان در جهرم علیه زنان خبر می داد. گزارشات همچنین به حملاتی با گاز فلفل به بهانه بد حجابی اشاره داشت.

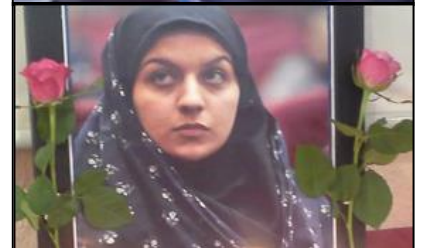
نقض سیستماتیک بر امر حق زیستن

اعدام و محکوم به اعدام

اعدام

موضوع اعدام ریحانه جباری که در سحرگاه ۳ آبان به دار آویخته شد جنایت دیگری است که رژیم بعد از یک ماه نتوانسته از مکافات آن خلاص شود.

رژیم آدم کش آخوندی قصد داشت پیکر ریحانه را بطور مخفیانه به خاک بسپارد. پس از آگاه شدن اتفاقی خانواده جباری آنها ناگزیر شدند برای جلوگیری از حرکات اعتراضی، ۱۵۰ نیروی مسلح را برای محاصره محل گسیل کنند. آنها حتی از برگزاری نماز و آیین خاکسپاری برای دفن او جلوگیری نمودند.

اکنون که یک ماه از این جنایت می گذرد هنوز روزانه جزئیات جدیدی از جریان این پرونده فاش می شود. خانم پاکروان، مادر ریحانه می گوید: "در آخرین شب، جلوی دوربین از

ریحانم بازجویی کرده اند. از او خواسته اند اقرار کند که مرتضی سربندی قصد تجاوز نداشته. ریحانه نه التماس کرد و نه به پایشان افتاده. سپس جلال سربندی اهرم را فشار داده و زیر پای زنی آزاده را خالی کرده است." خانم پاکروان همچنین در آخرین یادداشت های خود فاش نمود که جانباں حکومت آخوندی ریحانه را در زمان اعدام یک ساعت در بالای دار نگه داشته اند.

عمومی ریحانه جباری در یک نشست مطبوعاتی در ۲۹ اکتبر در برلین فاش ساخت که ریحانه پس از بازداشت به مدت بسیار طولانی در "سلول انفرادی" به سر برده و از همان آغاز، بازجوها سعی داشتند که در سه مورد از او اعراف دروغ بگیرند تا در دادگاه بر علیه خودش از آن استفاده کنند. "نخست آنکه مقتول قصد تجاوز به وی را نداشته، دوم، چاقو (آلت قتل) از قبل توسط خود

ریحانه خریداری شده و سوم آنکه در آپارتمانی که جرم در آن رخ داده، باز بوده و ریحانه امکان فرار داشته است."

علیرغم خواست رژیم، قتل این زن شجاع در زندان به یک موضوع ملی تبدیل شد. در روز تولد او در ۱۵ آبان، هزاران نفر طبق خواسته خانم پاکروان تصاویر خود را روی فیسبوک این مادر داغدیده گذاشتند تا در جشن تولد ریحانه شرکت کنند. اعدام ریحانه توسط بسیاری از دولت ها و ارگانهای بین المللی از جمله روبرت کولویل سخنگوی کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد، جان برد وزیر خارجه کانادا، جن ساکی سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا، توبیاس الوود معاون امور خاورمیانه وزارت خارجه انگلیس و کریستوف اشتروسر مسئول حقوق بشر دولت آلمان محکوم شد.

حکم اعدام

اما ضد بشر بودن صفت برجسته این رژیم است و صف مرگ طولانی است. قضات دیوان عالی رژیم حکم اعدام یک زن جوان دیگر را به اتهام قتل شوهر خود در ۴ سال پیش تصویب نمودند. طبق گزارشی از زندان ارومیه هم اکنون از بین ۳۰۰ زن زندانی اسیر در این مکان، ۱۰۰ نفرش در صف اعدام ایستاده اند.

دستگیریهای خودسرانه

دستگیریهای سیاسی

در ماه گذشته تعدادی از فعالین اجتماعی که سابقه زندان سیاسی را دارند مجدداً دستگیر شدند.

نرگس محمدی، عضو کانون مدافعان حقوق بشر نیز به بازپرسی در زندان اوین تهران احضار شد. این احضار در پی حضور و سخنرانی او در مراسم یادبود شهید ستار بهشتی در روز ۸ آبان صورت گرفت. وی طی سخنرانی خود گفته بود: «چگونه است که امروز در مجلس،

نمایندگان مجلس طرح امر به معروف و نهی از منکر را علم کرده اند، اما دو سال است که هیچ ناهی از منکری تاکنون صدایش بخاطر قتل ستار در زیر شکنجه در نیامده است؟». احضار نرگس محمدی با ۶ ساعت بازجویی مستمر و ۵۰ سوال در مورد کمپین حذف اعدام همراه بود.

دستگیریهای اجتماعی

فشارهای ضد انسانی علیه زنان و جوانان با مقاومت آنان روبرو می شود. روز ۱۳ آبان، ماموران زن گشت ارشاد در مترو تهران یک زن شجاع را که در مقابل مزاحمت آنان ایستادگی نمود دستگیر نمودند. این تنها یک نمونه از دستگیری های گسترده ای است که روزانه به بهانه بد حجابی صورت می گیرد.

زندان

شرایط زندان

بسیاری از زندانیان سیاسی طی این ماه با رفتار خودسرانه و غیر قانونی مواجه بوده اند. روز ۵ آبان، گروهی از زندانیان مزدور در زندان قرچک ورامین، به زندانی سیاسی نگار حائری یورش برده و او را مورد ضرب و شتم قرار دادند. او در اثر این حمله دچار صدمات جدی و آسیب دیدگی یک چشم گردید. علاوه بر اذیت و آزارهای زندان وزارت اطلاعات اخیراً وی را از شغلش اخراج نموده است.

ماموران شقاوت پیشه زندان اوین مانع از درمان زندانی سیاسی صدیقه مرادی ۵۴ ساله شدند. وی در حال حاضر از آرتروز گردن رنج می برد و بر اثر ضربات ماموران زندان، بینایی اش دچار مشکل شده است. وی از زندانیان هوادا مجاهدین در سال ۶۰ می باشد.

فاطمه رهنما، زندانی عقیدتی زندان سپیدار اهواز نیز، که پنجمین سال از حکم ده سال حبس خود را در این زندان می گذراند، علیرغم ابتلا به سرطان و بیماری روحی از مرخصی و خدمات درمانی در خارج از زندان، محروم است.

زندان سیاسی مطهره بهرامی از بستگان مجاهدان اشرفی مدتهاست در زندان از ناحیه مهرهای کمر در رنج است، و دچار ورم مفاصل و دردهای ناشی از روماتیسم شده است. مدتهاست پزشک زندان در رابطه با وی دستور عدم تحمل کیفری داده است ماموران جنایت پیشه درمان وی را متوقف نگه داشته اند.

نقض حقوق پایه ای

مقامات رژیم زن ستیز آخوندی نسبت به از نقض حقوق زنان سیری ناپذیرند. آخوند علم الهدی، امام جمعه مشهد ضمن تاکید بر اعمال زور در مواجهه با زنان گفت: برخی از مسئولین تنها به تذکر لسانی در امر به معروف بسنده می کنند. مساله توسعه منکرات آنقدر گسترده است که هر چه در این زمینه فعالیتی انجام شود

باز هم کم است .

پس از اینکه مجلس رژیم در جلسه صبح ۱۸ آبان، بسیج ضد مردمی را را موظف به امر به معروف کرد. محمد رضا نقدی، سر دسته این ارگان ضد بشری رژیم گفت: در تدوین و تصویب قانون خیلی تاخیر شد. و فتح الله جمیری، فرمانده سپاه استان بوشهر از تشکیل و آموزش ۴۰۰ تیم «امر به معروف و نهی از منکر» در این استان خبر داد.

این حکومت پلید برای سرکوب و به حاشیه راندن زنان به هر ابزاری دست می زند. نیروی انتظامی در یک اقدام بی سابقه دست کم ۲۶ کافه را در تهران به دلیل میزبانی از زنانی که رژیم آنها را «بدحجاب» می نامد

و اینکه «دختران و پسران کنار هم می‌نشسته‌اند»، پلپ نمود.

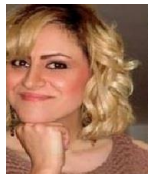
یک عضو کمیسیون سلامت و محیط زیست شورای شهر تهران، رحمت الله حافظی فاش ساخت که دست کم ۳۰ هزار کارتن خواب زن تنها در تهران سرگردان هستند و رژیم آخوندی در زمستان سرد تهران هیچ اقدامی برای آنها نکرده است. به اعتراف معاون امور زنان و خانواده در ریاست جمهوری رژیم، زنان کشور دو برابر مردان افسرده می‌شوند و به دام تباهی می‌افتند. طی همین ماه یک زن باردار با پریدن از یک ساختمان بلند و یک دختر ۱۹ ساله با به آتش کشیدن خود به عمر خود پایان دادند. به گفته یک رئیس دانشگاه ۵۰ درصد جوانان پس از فارغ التحصیلی بر اثر بیکاری و ناامیدی به دام اعتیاد می‌افتند. و رشد اعتیاد در میان زنان جوان بسرعت بالا می‌رود.

قوانی زن ستیزانه این رژیم اجازه هرگونه تعدی و نقض حقوق پایه ای علیه زنان را می‌دهد. در اوایل ماه جاری یک دختر جوان کرد به دست شوهر و پدر شوهرش کشته و جسدش مثله شد اما هیچ پیگیری قضایی گریبان قاتلا را نگرفت. زن جوان دیگری به اتهام ناموسی توسط گاز به آتش کشیده شد.

نقض حقوق اقلیت های مذهبی و قومی

طی این ماه یک زن دیگر به زنان بهایی محکوم به حبس افزوده شد. طناز محمدی بعد از ۴ ماه بازداشت موقت به یک سال حبس تعزیری محکوم گردید.

تبعیض علیه زنان

تبعیض علیه زنان عریان ترین حد خود رسیده است تا جایی که استاندار اردبیل رسماً ۳ سال از تحصیلات زنان برای کسب دیپلم را اضافه دانسته و گفت: باید به دختران، زودتر از پسران، در کلاس نهم دیپلم داد. آنها لازم نیست بسیاری از آموزش‌ها از جمله فیزیک و ریاضی که فردا در زندگی به درد دختر نمی‌خورد را فرا بگیرند. فهرست سالیانه اختلاف و تبعیض جنسیتی که توسط فوروم اقتصاد جهانی تنظیم شده است نشان می‌دهد که ایران تحت حاکمیت آخوندها از میان ۱۴۲ کشور رتبه ۱۳۷ را از نظر نابرابری جنسیتی کسب کرده است.

اعتراضات زنان

زنان ایرانی در برابر این زن ستیزی به مقاومت خود افزوده اند. نسرین ستوده وکیل سرشناس حقوق بشر تاکید دارد: حکومت خیلی اشتباه می‌کند اگر که فکر می‌کند با افزایش اعدام‌ها، خودش را حفظ کرده است. در اتهامات سیاسی، عقیدتی و مدنی ما شاهد احکام زندان دو رقمی، سه رقمی هستیم. چه خبر است!؟

بسیاری از زنان عادی جامعه نیز ظلم و تعدی عوامل سرکوب را بر نمی تابند. روز ۱۵ آبان، یک دختر شجاع دانشجو که با مزاحمت یک بسیجی مواجه شد با وی درگیر شده و با حمایت عابران توانست صحنه را ترک کند. زن محروم اهوازی تا آخرین توانش در برابر قصب خانه اش توسط ماموران رژیم ایران می ایستد. خانه او بدون هیچ هشدار قبلی ویران شد.

